

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 5 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie, tot wijziging van het Groeipakketdecreet van 2018 en tot uitlegging van artikel 8 van het Groeipakketdecreet van 2018
- Definitieve goedkeuring

Samenvatting

Voorliggend ontwerp van decreet legt een aantal wijzigingen van de regelgeving met betrekking tot de toelagen in het kader van het gezinsbeleid voor op basis waarvan de regelgeving wordt afgestemd op de reeds toegepaste praktijk of enkele structurele problemen worden opgelost.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

Beleidsveld: Opgroeien

Inhoudelijk structurelement: Groeipakket

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Wetgevingsadvies

Het bijgaande ontwerp van decreet van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2021/410 van 9 november 2021.

JoKER-advies

Het JoKER-advies werd bekomen op 2 december 2021 en 23 december 2021.

Vorige beslissingen van de Vlaamse Regering

Voorliggend ontwerp van decreet werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17 december 2021.

VR 2021 1712 DOC. 1624/1, VR 2021 1712 DOC. 1624/2, en VR 2021 1712 DOC. 1624/3

SERV

Het advies van de SERV werd afgeleverd op 24 januari 2022.

Vlaamse Raad WVG

Het advies van de Vlaamse Raad WVG werd afgeleverd op 4 februari 2022.

Advies Raad van State

Het advies van de Raad van State nr. 71.033/1 werd afgeleverd op 18 maart 2022.

2. INHOUD

A. ALGEMENE TOELICHTING

Op 1 januari 2019 trad het decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (het Groeipakketdecreet van 2018) in werking. Met dit decreet nam Vlaanderen, naar aanleiding van de zesde staats hervorming, de bevoegdheid en de uitbetaling inzake de gezinsbijslagen zelf in handen. De kinderbijslag werd omgevormd en maakt voortaan onderdeel uit van het Groeipakket.

Sinds de inwerkingtreding van het Groeipakket werd er door het agentschap Opgroeien regie en het Vlaams Agentschap voor de Uitbetaling van Toelagen in het kader van het Gezinsbeleid een project 'borging van de regelgeving Groeipakket' opgestart met oog op het traceren van anomalieën in de regelgeving en oplossen van operationele en structurele problemen. Hiertoe werd er een structuur uitgewerkt om signalen uit verschillende bronnen te capteren, zoals de Geschillencommissie, de uitbetalingsactoren, de klachten- en bemiddelingsdienst en de kwaliteitscontrole van het VUTG, de Vlaamse ombudsman en andere externe partners.

Anderhalf jaar na de inwerkingtreding van het Groeipakket voerde het agentschap Opgroeien regie samen met het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) ook een evaluatie uit¹. Met deze evaluatie werd er nagegaan of de verschillende doelstellingen die naar voren werden geschoven bij de invoering van het Groeipakketdecreet van 2018, bereikt worden met het huidige Groeipakket. Op 14 juli 2021 werd de Resolutie over het gevolg dat wordt gegeven aan de evaluatie van het Groeipakket aangenomen door de plenaire vergadering.

Naar aanleiding van het project 'borging van de regelgeving Groeipakket' en de evaluatie na anderhalf jaar Groeipakket, legt voorliggend ontwerp van decreet een aantal wijzigingen van de regelgeving voor op basis waarvan de regelgeving wordt afgestemd op de reeds toegepaste praktijk of enkele structurele problemen worden opgelost. In de verdere toelichting bij de artikelen wordt telkens meer uitleg gegeven bij de voorliggende wijzigingen.

¹ <https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1670430>

B. GEVOLGGEVING ADVIEZEN

De artikelsgewijze bespreking is opgenomen in de memorie van toelichting. Hieronder lichten we toe welke gevolgen er worden gegeven aan de verleende adviezen. De memorie van toelichting bij dit ontwerp van decreet bevat de artikelsgewijze bespreking.

I. ADVIES SERV

De SERV leverde op 24 januari 2022 op eigen initiatief een advies af over het voorontwerp van decreet waarbij de SERV een aantal punctuele opmerkingen formuleert.

De SERV merkt op dat nu voor een aantal wezen een oplossing wordt uitgewerkt. Dat is goed, maar onvoldoende voor de SERV. De SERV vraagt om het basisuitgangspunt van het Groeipakket en de overgangsregeling waarbij het criterium van geboortedatum van het kind geldt als een fair principe, op dit punt consequent toe te passen. Volgens de SERV wordt in de regelgeving voor de wezen de principes uit de overgangsregeling en de principes van de nieuwe regelgeving in het Groeipakket met elkaar vermengd, met name de dag van overlijden van de ouder voor wezentoeslag en de dag van geboorte van het kind voor de andere componenten van het Groeipakket.

Repliek: Voor verdere duiding kan hiervoor verwezen worden naar het antwoord geformuleerd bij het advies van de Vlaamse Raad WVG bij artikel 20 van het voorontwerp.

De SERV vraagt bijzondere aandacht voor de uitbetaling van het Groeipakket via circulaire cheque, los van de reden waarom deze uitbetaling via circulaire cheques gebeurt (technisch dan wel sociaal). Het is voor alle gezinnen een belangrijke bekommernis om het Groeipakket zo snel als mogelijk uit te betalen. De SERV acht de huidige bijsturing (uitbreiding tot alle toelagen voorzien binnen het Groeipakket) een eerste stap in de goede richting. In de mate dat de cheques vaker toegepast moeten worden bij gezinnen met een zekere kwetsbaarheid vraagt de SERV om in dialoog te treden met de doelgroep (o.a. via verenigingen waar armen het woord nemen, SAAMO, sociale diensten, Huis van het Kind, ondersteuners GBO en 1G1P, ...) om voor de gezinnen zonder bankrekening te zoeken naar de meest optimale manier om het Groeipakket aan hen uit te betalen.

Repliek: Voor verdere duiding kan hiervoor verwezen worden naar het antwoord geformuleerd bij het advies van de Vlaamse Raad WVG bij artikel 13 van het voorontwerp.

De SERV vraagt aandacht voor de bekommernis van de Inspectie Financiën over de opvangkosten in de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp en de jongeren die verblijven in een voorziening van FEDASIL. Voor de kinderen waarvoor de Vlaamse gemeenschap het Groeipakket betaalt, moet de materiële ondersteuning betaald worden, ongeacht of zij verblijven in een gemeenschaps- dan wel een federale voorziening en ongeacht of dit aanbod rechtstreeks of niet-rechtstreeks toegankelijk is. De middelen voor materiële ondersteuning moeten op gelijke wijze ten goede komen aan de kinderen en jongeren (zakgeld, kleding, ...).

Repliek: Ervoor zorgen dat kinderen op dezelfde manier ondersteund worden ongeacht welke overheid het aanbod financiert en wie de toegang tot het aanbod bepaalt, is een gedeelde bekommernis. Ter informatie, de gefinancierde opvangplaatsen Jeugdhulp-Fedasil, die vroeger RTJ waren, zijn sinds 1 maart 2020 omgevormd van RTJ naar NRTJ. Dit betekent dat voor de jongeren in deze opvangplaatsen de verdeelsleutel al van toepassing is. De subsidiëring van de opvangplaatsen georganiseerd of gesubsidieerd Fedasil en gefinancierd vanuit de federale overheid zorgt ervoor dat de materiële ondersteuning voor deze jongeren ook daar gegarandeerd blijft.

De SERV merkt op dat het werken met autonome financieringsstromen buiten het Groeipakket nooit gezien mag worden als een kostenbesparend element dat leidt tot een vermindering van de voorziene middelen voor het Groeipakket. De middelen van de autonome financieringsstromen moeten te allen tijde volledig afgedekt zijn door middelen binnen het Groeipakket. Als een kind/jongere de voorziening verlaat en het volledige Groeipakket terug ontvangt, moeten deze uitgaven immers binnen het Groeipakket gedekt kunnen worden.

Repliek: Dit is geen besparing, en uiteraard, als een kind niet meer geplaatst is, dan zal het (terug) 3/3 van het Groeipakket ontvangen.

II. ADVIES VLAAMSE RAAD WVG

In zijn advies van 4 februari 2022 heeft de Vlaamse Raad WVG het voorontwerp van decreet onderzocht en enkele opmerkingen geformuleerd.

Artikel 7 en artikel 8 – uit- en inschrijving binnen 21 kalenderdagen

De raad vraagt om m.b.t. de termijn tussen uit- en inschrijving duidelijker in het decreet of de memorie van toelichting te benadrukken dat een uitschrijving voor de zomervakantie nooit voor problemen kan zorgen als de nieuwe inschrijving pas gebeurt na de zomervakantie.

hRepliek. De memorie van toelichting zal hiertoe worden verduidelijkt.

De raad acht de aangepaste termijn van 21 kalenderdagen in bepaalde situaties nog te kort en verwijst hiervoor naar de verlengde paas- en kerstvakantie omwille van COVID-19 maatregelen. De raad dringt aan om de termijn in dergelijke gevallen te verlengen en deze uitzondering decretaal te verankeren.

Repliek. Zoals de raad zelf aangeeft, gaat het in geval van de COVID-maatregelen om zeer uitzonderlijke omstandigheden, waar scholen ook van op de hoogte zijn, en waarvoor ook bijzondere maatregelen werden genomen. In het kader van deze wijziging schatten we in dat een verlenging van 15 naar 21 kalenderdagen voldoende is om ongewenste effecten te kunnen neutraliseren. Een langere termijn inschrijven is niet wenselijk vanuit de doelstelling

dat we ouders en kinderen willen motiveren om lange onderbrekingen te vermijden, zodat de kinderen hun schoolloopbaan naadloos kunnen verderzetten.

Artikel 12 – kinderen met recht op materiële ondersteuning

De raad stelt vast dat de maatregelen in artikel 12 zullen leiden tot een minderuitgave vanuit het Groeipakket voor de kinderen en jongeren die opgevangen worden in de FEDASIL-instellingen en rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen. De raad vraagt dat de doelstelling – om alle jongeren/kinderen die ten laste zijn van de openbare overheid gelijk te behandelen – gehandhaafd wordt en roept de bevoegde instanties op om in samenspraak tot oplossingen te komen die deze gelijke behandeling verzekeren.

Repliek. Dit is een gedeelde bekommernis, namelijk ervoor zorgen dat alle kinderen op dezelfde manier ondersteund worden. Vandaar deze regelgevende wijziging. Wat de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulpvoorzieningen betreft, wordt er hier waarschijnlijk verwezen naar de gefinancierde opvangplaatsen Jeugdhulp-Fedasil. Deze opvangplaatsen waren inderdaad RTJ, maar zijn sinds 1 maart 2020 omgevormd van RTJ naar NRTJ. Dit betekent dat de verdeelsleutel voor deze jongeren al van toepassing is, en op die manier een gelijke behandeling verzekerd is.

Voor de opvangstructuren van en gefinancierd door Fedasil is er de wijziging aan artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018, om hetzelfde effect te bekomen. En het effect is om de NBMV 1/3 van het Groeipakket toe te kennen, zolang die geniet van materiële ondersteuning. Langs de andere kant is het niet de bedoeling om een dubbele financiering te creëren, en wordt het 2/3 deel van Groeipakket niet aan Fedasil uitbetaald omdat Fedasil voor de materiële ondersteuning van de NBMV die zij opvangt al federaal gefinancierd wordt. Dit in tegenstelling tot de Vlaamse jeugdhulpvoorzieningen, waar het 2/3e altijd een deel van de subsidiëring dekte.

Artikel 12 – pleegzorgtoeslag

De raad benadrukt in zijn advies dat het in de driehoek 'ouder-kind-pleegouder' belangrijk is dat een goed evenwicht wordt gezocht tussen de verschillende behoeften en belangen van de drie betrokken partijen. Het is voor de raad belangrijk dat, zowel in geval van perspectiefzoekende pleegzorg als in geval van perspectiefbiedende pleegzorg, de omgang met de biologische ouders (waar nodig) ondersteund wordt. Hij vraagt initiatieven van de Vlaamse overheid om ook bij perspectiefbiedende pleegzorg aan de biologische ouder een ondersteuning toe te kennen die de omgang met zijn kinderen ondersteunt.

Repliek. Onder de AKBW werd de pleegzorgtoeslag enkel toegekend aan de biologische ouders en dit op voorwaarde dat ze duurzame band onderhielden met hun kind. In de praktijk bleek dat deze voorwaarde moeilijk te controleren was en dat het bedrag

pleegzorgtoeslag niet altijd het kind ten goede kwam. Bij de invoering Groeipakket werd vanuit die overweging een onderscheid ingevoerd tussen perspectiefzoekende en perspectiefbiedende pleegzorg.

In geval van perspectiefzoekende of kortdurende pleegzorg gaan hulpverleners samen met de ouders intensief aan de slag om hun leven weer op de rails te krijgen en hun problemen aan te pakken. De biologische ouders ontvangen de pleegzorgtoeslag vanuit de overtuiging dat het belangrijk is dat contact tussen biologische ouders en kind gestimuleerd wordt en de situatie hersteld wordt.

In geval van perspectiefbiedende of langdurige pleegzorg hangt het af van situatie tot situatie hoe sterk band tussen kind en biologische ouders is. Sowieso is het aangewezen dat er contact behouden blijft, maar de keuze werd hier gemaakt om daarvoor geen financiële incentive vanuit het Groeipakket te voorzien. Er is gekozen om pleegzorgtoeslag toe te kennen aan pleegzorgers, zodat het bedrag terecht komt bij het kind zelf.

Artikel 13 – circulaire cheque

De raad dringt er op aan om bij de bepaling van een alternatief betaalmiddel rekening te houden met de doelgroep en vraagt om in dialoog met hen te gaan.

Repliek. Er worden momenteel gegevens verzameld bij de uitbetalingsactoren. Op basis van de analyse van deze gegevens wordt nadien effectief met de doelgroep in dialoog gegaan.

Artikel 20 – wezentoeslag

De raad pleit voor een gelijke behandeling van alle weeskinderen en hun gezinnen.

Repliek. We willen benadrukken dat met het Groeipakket er geen ongelijke behandeling werd ingevoerd voor de wezen. In het Groeipakket werd voor de wezentoeslag een regeling ingevoerd die vanuit de combinatie van een sterk nieuw basisbedrag, de (onvoorwaardelijke) (half)wezentoeslag en de versterkte sociale toeslag een heel gerichte ondersteuning biedt daar waar de noden het grootst zijn.

De invoering van een (half)wezentoeslag is gemotiveerd vanuit de overweging dat er geen andere ouder meer is die een onderhoudsbijdrage kan betalen voor kinderen, zoals wel het geval is bij gescheiden ouders. Daarom ook de keuze om de (half)wezentoeslag onvoorwaardelijk toe te kennen, dus zolang het kind recht heeft op het Groeipakket. De overlevende ouder wordt dus niet langer financieel afgestraft wanneer die op het ogenblik van het overlijden van de ex-partner reeds een nieuw gezin hadden gevormd, of wanneer die na verloop van tijd na het overlijden van de partner toch opnieuw een gezin vormen met een nieuwe partner.

Daarmee wordt ook hier afstand genomen van de benadering in de oude regelgeving inzake de gezinsbijslagen die steeds vertrok vanuit het kostwinnersmodel en baseren we ook de regelgeving inzake de wezentoeslag op de pijlers van het Groeipakket: een brede ondersteuning die wordt afgestemd op de financiële noden van gezinnen, rekening houdende met hun gezinsgrootte.

Met de invoering van het Groeipakket werd een effect gecreëerd op een bepaald ogenblik, namelijk 31 december 2018. De overgangsregeling baseert zich voornamelijk op dit ijkpunt om te bepalen voor welk kind er welk type van bedragen zal blijven gelden. Maar hieraan ligt dus een objectief criterium ten gronde, namelijk het moment van de invoering van het Groeipakket.

Daarnaast zijn er in de overgangsregeling bepalingen die zich enten op de feitelijke situatie. De sociale toeslagen bijvoorbeeld enten zich op de concrete inkomenspositie van een persoon gedurende een bepaalde tijdsperiode. Vanuit gelijkberechtiging werd het absoluut wenselijk geacht dat gezinnen die voor 1 januari 2019 enkel recht konden openen op een sociale toeslag als zij aan een bepaald statuut voldeden, op gelijke wijze te behandelen als gezinnen die een gezin starten na 1 januari 2019, maar zich in een gelijke inkomenspositie bevinden. Gezien deze gelijke feitelijke situatie, worden rechten op een gelijke manier toegekend.

Het recht op wezentoeslag ontstaat omwille van het overlijden van een ouderfiguur. De datum 31 december 2018 is niet het feitelijke element dat aan de grondslag ligt van een mogelijk recht op deze toeslag. Het overlijden van een ouder na de invoering van het Groeipakket op een verschillende wijze gaan behandelen, zou net de ongelijkheid creëren.

Wij hopen dat de Raad deze overwegingen mee kan nemen in haar verdere adviezen en met deze replek de gelijke behandeling van kinderen kan onderschrijven.

We willen ook meegeven dat we er ons bewust van zijn dat in de overgangsregeling de absolute garantie van verworven rechten op 31 december 2018 tot gevolg heeft dat weesgezinnen die op dat moment reeds bestonden, ten volle de uitwerking van de federale regeling inzake de wezenbijslag garandeert, maar de mogelijke onwenselijke effecten uit de federale regelgeving evenzeer overeind blijven.

We geloven echter in de fundamentele van de nieuwe regelgeving en pakken met dit ontwerp van decreet een onvoorziene negatief effect aan in de overgangsregeling. Een negatief effect dat sowieso een uitermate beperkte reikwijdte kent en enkel in zeer specifieke gezinstypes optreedt, maar we dus met dit ontwerp van decreet compenseren.

Repliek. Artikel 5, 1° t.e.m. 3°, artikel 11 en artikel 13 zullen de tiende dag na de publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad in werking treden. Aangezien dit de gebruikelijke termijn van inwerkingtreding is van decreten en besluiten werd dit niet uitdrukkelijk benoemd in het decreet (artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Technische opmerkingen

De technische opmerkingen m.b.t. de memorie van toelichting zullen worden aangepast.

III. GEVOLGGEVING ADVIES RAAD VAN STATE

De Raad van State verleende zijn advies 71.033/1 op 18 maart 2022. Hierbij wordt ingegaan op het advies van de Raad van State. De betrokken randnummers van het advies zullen steeds vermeld worden.

Artikel 3

De Raad van State doet in haar advies de aanbeveling om in artikel 3, waar momenteel verwezen wordt naar 'het multifunctioneel centrum als vermeld in het BVR van 26 februari 2016, zelf tot uitdrukking te brengen dat het gaat om een erkend multifunctioneel centrum voor minderjarige personen met een handicap. De Raad van State raadt bovendien af om naar teksten van lager hiërarchisch niveau te verwijzen, omdat dit problemen kan doen ontstaan bij wijziging van die lagere teksten. (randnummer 4)

Ingevolge dit advies wordt de ontworpen bepaling aangepast.

Artikel 4

Met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp merkt de Raad van State volgende zaken op:

De Raad van State merkt op dat de terugwerkende kracht onvoldoende wordt gemotiveerd dat deze uitwerking onontbeerlijk zou zijn voor het verwezenlijken van een doelstelling van algemeen belang. De Raad wijst er op dat de bepaling formeel niet is geredigeerd als een interpretatieve decreetsbepaling. (randnummer 3.3.)

Artikel 4 van het ontwerp van decreet verduidelijkt dat een attest van immatriculatie geen bewijs is van de voorwaarde 'toegelaten of gemachtigd zijn om in België te verblijven of er zich te vestigen', zoals bedoeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1°, van het Groeipakketdecreet van 2018.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 12/2013 van 21 februari 2013 (B.12.2) bevestigd dat de wetgever het recht (in casu gewaarborgde gezinsbijslag) mag voorbehouden voor kinderen van wie kan worden vermoed dat hun verblijf in België relatief gestabiliseerd is. Bijgevolg mag er verondersteld worden dat ze definitief of op zijn minst voor een betekenisvolle duur in België zijn gevestigd.

Het Hof van Cassatie heeft hierover echter in zijn arrest van 8 april 2019 een a contrario redenering opgebouwd. Alhoewel het Hof van Cassatie erkent dat een attest van immatriculatie een tijdelijke en precaire toelating betreft, heeft het bepaald dat dit specifiek i.k.v. artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 m.b.t. de gewaarborgde gezinsbijslag, toch een recht gaf op de gewaarborgde gezinsbijslagen.

Hoewel beide arresten specifiek betrekking hebben op een andere regelgeving dan het Groeipakket, nl. de gewaarborgde gezinsbijslag, kan worden vastgesteld dat beide regelgevingen, wat betreft de voorwaarde van toegelaten en gemachtigd zijn in België te verblijven of er zich te vestigen, gelijklopend zijn en een duurzaam karakter vragen.

Gelet op het voormelde arrest van het Hof van Cassatie, dat na de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet van 2018 werd uitgesproken, ziet de Vlaamse regelgever zich genooddaakt om expliciet in de regelgeving een interpretatie te geven aan de voorwaarde om toegelaten of gemachtigd te zijn in België te verblijven of er zich te vestigen, zodat hierover geen interpretatiemoeilijkheden zouden ontstaan ten gevolge van deze rechtspraak.

Het is - net als voor de federale regelgeving de bedoeling was (zie de wet op de gewaarborgde gezinsbijslagen) - ook voor de Vlaamse regelgever de bedoeling om enkel bij expliciete toelating of machtiging om op het grondgebied te verblijven dergelijk verblijfsstatuut te erkennen. Dit blijkt ook uit de expliciet, benoemde uitzondering in artikel 2 van het MB van 13 maart 2019. Deze toont aan dat bij de redactie van het Groeipakketdecreet van 2018 een attest van immatriculatie geen toelating of machtiging in de zin van artikel 8, §1, eerste lid, 1°, van het Groeipakketdecreet van 2018 inhoudt en bijgevolg ook geen rechten werden toegekend (met uitzondering van artikel 2 van het MB van 13 maart 2019).

Verder wordt de titel en de ontworpen bepaling aangepast om in overeenstemming te zijn met wetgevingstechnische richtlijnen voor interpretatieve bepalingen. Aangezien de terugwerkende kracht inherent is aan een interpretatief decreet wordt de datum van inwerkingtreding geschrapt.

Met betrekking tot de tekst van de ontworpen bepaling merkt de Raad van State nog op dat deze onduidelijk werd geformuleerd (randnummer 6). De bepaling wordt in functie van deze opmerking geherformuleerd.

De Raad van State wijst er bovendien op dat er moet worden nagegaan of het toekennen van een recht op gezinsbijslagen voor een kind dat op het grondgebied verblijft op basis van een attest van immatriculatie afbreuk doet aan de gelijke behandeling waarop het kind of zijn ouders recht hebben wanneer ze als vluchteling worden erkend. (randnummer 7.2)

Met betrekking tot artikel 4 van het ontwerp kan samen met de Raad van State worden vastgesteld dat er zich geen problemen stellen m.b.t. het gelijkheidsbeginsel. De gezinsbijslagen hebben tot doel gedeeltelijk tegemoet te komen in de opvoedingskosten. Aangezien de federale overheid voorziet in huisvesting, kleding, voedsel en dergelijke voor vluchtelingen, kan er worden vastgesteld dat de opvoedingskosten door de federale opvangmaatregelen worden afgedekt.

Met betrekking tot de standstill-verplichting van artikel 23 van de Grondwet wijst de Raad van State erop dat deze verplichting niet in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau, dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zolang dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang. (randnummer 8)

We kunnen het eens zijn met de Raad van State dat de *standstill*-verplichting eraan in de weg staat dat de bevoegde wetgever het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving, in aanzienlijke mate vermindert zonder dat daarvoor redenen zijn die verband houden met het algemeen belang.

In het kader van de standstill-verplichting moet er allereerst sprake zijn van een feitelijke achteruitgang, hetgeen een feitelijke beoordeling is. We willen benadrukken dat er van een feitelijke achteruitgang geen sprake is. Er werden geen rechten toegekend op basis van een attest van immatriculatie voorafgaand aan 1 januari 2019. Aangezien er dus geen voordeliger toepassing was, deze integendeel gelijk was, kan er dan ook geen sprake zijn van een achteruitgang.

De Raad van State merkt nog op dat de standstill-verplichting dient te worden beoordeeld bij de invoering van nieuwe regelgeving. Artikel 4 van het ontwerp betreft echter een interpretatie van een bestaande regel en voert op zich geen nieuwe bepaling in.

Aangezien er effectief geen achteruitgang is, hoeft er dus ook geen motivatie in deze voorzien te worden.

Artikel 5

De Raad van State doet in haar advies de aanbeveling om de ontworpen bepaling onder te brengen in een afzonderlijk lid. Volgens de Raad is het bovendien niet duidelijk of, bij gebrek aan een

geregistreerde onderlinge overeenkomst, er eveneens van wordt uitgegaan dat de huisvesting van het meerderjarig rechtgevend kind gelijk is verdeeld tussen de ouders. (Randnummer 9)

Ingevolge het advies van de Raad van State wordt de ontworpen bepaling en de memorie van toelichting m.b.t. de regeling voor meerderjarige rechtgevende kinderen aangepast.

Zo wordt er in de ontworpen bepaling en in de memorie verduidelijkt dat bij gebrek aan een geregistreerde onderlinge overeenkomst er in eerste instantie wordt uitgegaan van de woonplaats van het kind. Indien voor het minderjarig kind een huisvesting was bepaald, zal deze echter ook blijven gelden vanaf het moment dat het kind meerderjarig wordt. Hiervan zal dan telkens kunnen worden afwijken op basis van een geregistreerde onderlinge overeenkomst.

Artikel 10, 2°

De Raad van State merkt op dat de voorziene inwerkingtreding voor artikel 10, 2°, zijnde 1 januari 2022, een terugwerkende kracht inhoudt. Er wordt volgens de Raad onvoldoende gemotiveerd dat deze terugwerkende kracht onontbeerlijk zou zijn voor het verwezenlijken van een doelstelling van algemeen belang (randnummer 3.2. en 3.4.).

Aangezien de wijziging voorzien in artikel 10, 2°, van het ontwerp van decreet een louter procedurele wijziging betreft waarbij er geen rechten voor het rechtgevend kind verloren gaan, kan de datum van uitwerking op 1 januari 2022 behouden blijven.

Artikel 12

De Raad van State wijst op de onduidelijke verhouding tussen de nieuwe paragraaf 2/1 van artikel 68 van het Groeipakketdecreet van 2018 en de bestaande paragrafen 1 en 2 van dit artikel. De Raad van State stelt zich bovendien de vraag of de verwijzing naar de “instelling” in artikel 68, §3, van het Groeipakketdecreet van 2018 niet beter wordt geschrapt, omdat de Raad “de instelling” niet langer als een “belanghebbende” beschouwd. (randnummer 10.2.)

Ingevolge het advies wordt de verhoudingen tussen deze paragrafen verder verduidelijkt in de memorie van toelichting bij de ontworpen bepaling.

De “belanghebbende” in de zin van artikel 68, §3, van het Groeipakketdecreet van 2018 dient te worden gelezen als de persoon die instaat voor de belangen van het kind. Deze persoon treedt niet op als belanghebbende in hoofde van zichzelf. Hierdoor kan de verwijzing naar de “instelling” in artikel 68, §3, van het Groeipakketdecreet van 2018 behouden blijven.

De Raad van State stemt in met de gegeven verantwoording om door middel van de ontworpen bepaling een gelijke behandeling te voorzien voor alle kinderen die ten laste zijn van de openbare overheid, ongeacht welke overheid. De beweerde aanzienlijke achteruitgang van het recht op

gezinsbijslagen wordt volgens de Raad van State verantwoordt door een reden van algemeen belang, namelijk het beëindigen van het verschil in behandeling tussen kinderen met recht op materiële ondersteuning. (randnummer 10.3.)

Artikel 5, 5° (voorheen artikel 5, 4°), 12 en 21 tot en met 23

De Raad van State merkt op dat de voorziene datum van inwerkingtreding, zijnde 1 april 2022, zal leiden tot een inwerkingtreding met terugwerkende kracht. (randnummer 3.7.)

Ingevolge het advies wordt de datum van inwerkingtreding aangepast.

Artikel 14

De Raad van State merkt op dat het onduidelijk is of de voorziene uitwerking vanaf 1 januari 2019 van artikel 14 aan de gestelde voorwaarden van toepassing op retroactiviteit beantwoordt. De Raad stelt dat het scheppen van rechtszekerheid in beginsel zou kunnen worden ingeroepen als reden van algemeen belang die de terugwerkende kracht van de ontworpen bepaling kan verantwoorden. Bovendien lijken de betrokken verjaringstermijnen nog niet te zijn verstreken. De Raad stelt evenwel dat het retroactief bepalen van een vaste datum als startdatum voor de verjaringstermijn voor een bepaalde categorie van personen afbreuk doet aan de door het huidige decreet gewekte verwachtingen die erin bestaat dat, bij gebrek aan betekening, de verjaringstermijn nog niet is beginnen lopen. (randnummer 3.5.)

We begrepen met de opmerking van de Raad van State dat de motivering en doel van de aanpassing niet duidelijk is waardoor we de memorie van toelichting zullen aanpassen. Het is in ieder geval niet zo dat er negatieve gevolgen worden gecreëerd met deze aanpassing. Met de invoering van het Groeipakketdecreet van 2018 is er een verjaringstermijn van vijf jaar bepaald die nog altijd in het voordeel van de burger werkt, ook op dit moment. Alleen werd bij de start van het decreet geen duidelijk beginpunt bepaald voor sommige toeslagen, maar het is wel een feit dat deze verjaringstermijnen voor de selectieve participatietoeslag zijn beginnen lopen vanaf 1 september 2019 en voor de kleutertoeslag vanaf 1 januari 2019.

Concreet voor de burger die op dit ogenblik geen selectieve participatietoeslag of kleutertoeslag heeft aangevraagd of ontvangen was er door de decreetgever geen duidelijk beginpunt bepaald. Dit wordt nu verduidelijkt, zodat de burger het startpunt van de verjaringstermijn wel kent. De ontworpen bepaling is dus puur verduidelijkend ten aanzien van de burger m.b.t. het startpunt van de verjaring. Deze bepaling creëert in elk geval geen negatieve gevolgen voor de burger, want de verjaringstermijn van vijf jaar is al bepaald bij de invoering van het Groeipakket.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat artikel 14, 1° uitwerking moet hebben met ingang van 1 september 2019 in plaats van 1 januari 2019, aangezien de selectieve participatietoeslag op

1 september 2019 in werking is getreden. De voorliggende wijziging m.b.t. de kleutertoeslag zal uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2019, de inwerkingtreding van het Groeipakket.

Artikel 15, 2°, 16 tot en met 19: De Raad van State stelt zich de vraag of de artikelen 15, 2°, en 16 tot en met 19 een retroactieve toepassing kunnen hebben aanzien het om procedurele voorschriften blijkt te gaan. (randnummer 3.6.)

De artikelen 15, 2°, en 16 tot en met 19 doen geen afbreuk aan rechten. Deze louter procedurele bepalingen kunnen weldegelijk ingevoerd worden. Er zal over worden gewaakt dat deze procedurele maatregelen niet op reeds afgesloten controleprocedures worden uitgevoerd. We begrijpen de bezorgdheid van de Raad van State, waarbij er over zal gewaakt worden dat deze enkel worden toegepast op lopende procedures, en hebben dus geen negatieve impact op rechten in het verleden.

De uitwerking vanaf 1 januari 2019 blijft bijgevolg behouden.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Wat betreft de budgettaire impact van dit ontwerp hebben enkel artikel 3, artikel 7, artikel 8, 1°, artikel 9 en artikel 12 weerslag op de begroting. Daarbij is er zowel een impact op de beleidskredieten (toelagen uitbetaald aan de gezinnen) als op de werkingskosten van VUTG en Agentschap Opgroeien omwille van bijkomende investeringen die nodig zijn in de bestaande applicaties en datastromen (gegevensfluxen).

Artikel 20 heeft een minimale budgettaire impact aangezien er op heden slechts een tiental gezinnen gekend zijn die zich in een dergelijke situatie bevinden.

Budgettaire weerslag op de beleidskredieten Groeipakket:

De weerslag geeft de impact weer ten opzichte van de ingediende begroting BO2022 en de meerjarenraming 2023-2026.

Artikel 3 – interne leerling – leerlingen in een MFC

De erkenning van een multifunctioneel centrum (MFC) als internaat heeft een impact op de kosten van de selectieve participatietoelage (schooltoelage). De jongeren met een schooltoelage die verblijven in een MFC zullen immers een hogere toeslag krijgen, omdat deze nu opnieuw beschouwd worden als interne leerlingen. Artikel 3 van het voorliggende decreet voorziet in een erkenning van de leerlingen uit een MFC als een interne leerling, waarbij de situatie ook retroactief zou worden rechtgezet. Dit

betekent dat de leerlingen uit de MFC's vanaf schooljaar 2019-2020 nog retroactief de hogere schooltoeslag zullen ontvangen.

In het schooljaar 2018-2019 waren er 2.904 jongeren (12-25 jaar) opgenomen in een MFC met inschrijving in een onderwijsinstelling. Daarvan waren er 1.814 (62,5%) met 149 aanwezigheidsdagen of meer, die dus voldoen aan de definitie van 'interne leerling' volgens het Groeipakket. Voor het schooljaar 2019-2020 ging het om 2.673 jongeren (12-25 jongeren) die opgenomen waren in een MFC met een inschrijving in een onderwijsinstelling. Het aantal jongeren dat voldeed aan de definitie van 'interne leerling' is niet bekend, maar op basis van de verhouding uit schooljaar 2018-2019 kan dit aantal geraamd worden op ca. 1.670 leerlingen. Voor het schooljaar 2020-2021 en 2021-2022 zijn er geen aantallen beschikbaar, maar wordt er verder gerekend met deze 1.670 interne leerlingen.

Niet al deze leerlingen zullen recht hebben op een schooltoeslag. Uitgaande van een toekenningspercentage van 40,3% kan het aantal jongeren in een MFC met schooltoeslag geraamd worden op 674 per schooljaar. Dit percentage is ook gehanteerd bij de opmaak van BO2022 en geeft het aandeel leerlingen uit het secundair onderwijs weer die in schooljaar 2019-2020 een schooltoeslag kregen toegekend. Op basis van het gemiddeld toegekende schooltoeslag-bedrag voor het secundair onderwijs in de afgelopen schooljaren, kan de budgettaire impact dan als volgt worden ingeschat:

Schooljaar	Aantal leerlingen MFC (1)	Gemiddeld bedrag externe leerling (2)	Gemiddeld bedrag interne leerling (3)	Jaarlijkse meerkosten (4) = (1)*((3)-(2))
2019-2020	674	691,26	1.211,91	350.699,87
2020-2021	674	706,46	1.238,57	358.415,27
2021-2022	674	711,41	1.247,24	360.924,17
2022-2023	674	716,39	1.255,97	363.450,64
2023-2024	674	729,28	1.278,58	369.992,75
2024-2025	674	742,41	1.301,59	376.652,62
2025-2026	674	755,77	1.325,02	383.432,37
2026-2027	674	769,38	1.348,87	390.334,15

De retroactieve toekenningen (schooljaren 2019-2020 en 2020-2021) gaan gepaard met een budgettaire kost van 709.115,14 EUR. Vanaf schooljaar 2021-2022 evolueren de meerkosten van 360.924,17 EUR (2021-2022) tot 390.334,15 EUR (2026-2027).

Artikel 7 en artikel 8, 1° - Schooltoeslag - Pedagogische voorwaarde – uit- en inschrijving in de loop van het schooljaar

De decreetsbepalingen verlengen de periode die er maximaal mag zijn tussen de uitschrijving uit een onderwijsinstelling en de inschrijving in een andere instelling, zonder dat het recht op de schooltoeslag in het gedrang komt. Momenteel staat deze periode maximaal op 15 kalenderdagen en deze zou worden verlengd naar 21 kalenderdagen.

Het gevolg van deze bepaling is dat het aantal terugvorderingen zal verminderen bij de pedagogische controle op het einde van het schooljaar. Bij deze controles voor schooljaren 2019-2020 en 2020-2021 blijkt dat er respectievelijk 406 en 495 leerlingen zijn waarvoor de periode tussen uit- en inschrijvingen 16 tot 20 dagen heeft geduurd, en van deze leerlingen werd het toegekende schooltoeslagbedrag teruggevorderd. Met de voorliggende decreetwijziging zou deze terugvordering niet meer plaatsvinden. Uitgaande van de gemiddelde kost schooltoeslag voor kleuter-, lager en secundair onderwijs voor schooljaar 2019-2020 en schooljaar 2020-2021 komt men dan tot de volgende budgettaire impact:

(schooljaar 2019-2020)

Leeftijd	Aantal leerlingen	Gemiddelde toeslag	Impact
Tot 5 jaar	114	103,70	11.821,80
6 tot 12 jaar	160	157,03	25.124,81
13 jaar en ouder	132	722,20	95.329,84
TOTAAL	406		132.276,46

(schooljaar 2020-2021)

Leeftijd	Aantal leerlingen	Gemiddelde toeslag	Impact
Tot 5 jaar	155	105,98	16.427,12
6 tot 12 jaar	178	160,48	28.566,29
13 jaar en ouder	162	738,17	119.583,27
TOTAAL	495		164.576,67

Indien we uitgaan van de aantallen van het schooljaar 2020-2021 en dit extrapoleren naar de daaropvolgende schooljaren (op basis van de geraamde schooltoeslagen per leerlingen voor het kleuter-, lager en secundair onderwijs), bekomen we volgende raming van de meeruitgaven:

	2021-2022	2022-2023	2023-2024	2024-2025	2025-2026	2026-2027
KO	16.542	16.658	16.958	17.263	17.574	17.890
LO	28.766	28.968	29.489	30.020	30.560	31.110
SO	120.418	121.246	123.416	125.610	127.853	130.129
TOTAAL	165.727	166.872	169.863	172.893	175.987	179.129

Artikel 9 – Schooltoeslag - Wijziging van opleiding in de loop van een schooljaar

Tot dusver werd het bedrag van de schooltoeslag bepaald op basis van de opleiding waarvoor de leerling was ingeschreven op 30/06, maar dit kon in principe resulteren in een daling van het toegekende schooltoeslagbedrag tijdens het schooljaar (vb. indien de leerling gedurende het schooljaar de overstap maakte van voltijds naar deeltijds secundair onderwijs). Met deze bepaling zal een leerling bij de overstap van de ene studierichting naar de andere altijd recht hebben op het hoogste schooltoeslagbedrag dat bij de betrokken studierichtingen hoort. Het aantal leerlingen dat

in de loop van een schooljaar is gewijzigd naar studierichting met een lager schooltoeslagbedrag is in kaart gebracht voor het schooljaar 2019-2020, waarbij is gekeken naar de kinderen waarvoor het uiteindelijk soort toegekende schooltoeslagbedrag afweek van het initieel soort toegekende bedrag. Indien enkel de wijzigingen worden weerhouden waarbij de leerling de overstap maakte van een hogere naar een lagere toekenning, dan gaat het om 317 leerlingen:

Van	Naar	Aantal leerlingen
Lager onderwijs	Kleuteronderwijs	152
Voltijds secundair onderwijs (ander)	Lager onderwijs	8
Voltijds secundair onderwijs (ander)	Deeltijds secundair onderwijs	57
3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	Voltijds secundair onderwijs (ander)	71
3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	Deeltijds secundair onderwijs	7
HBO5 Verpleegkunde	Voltijds secundair onderwijs (ander)	6
HBO5 Verpleegkunde	3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	11
HBO5 Verpleegkunde	Deeltijds secundair onderwijs	5

De meerkosten kunnen berekend worden aan de hand van het verschil van het gemiddelde schooltoeslagbedrag per studierichting (schooljaar 2019-2020):

- Gemiddeld schooltoeslagbedrag kleuteronderwijs: 103,70 EUR
- Gemiddeld schooltoeslagbedrag lager onderwijs: 157,03 EUR
- Gemiddeld schooltoeslagbedrag deeltijds secundair onderwijs: 453,41 EUR
- Gemiddeld schooltoeslagbedrag voltijds secundair onderwijs (ander): 701,10 EUR
- Gemiddeld schooltoeslagbedrag 3^e jaar 3^e graad secundair onderwijs: 847,10 EUR
- Gemiddeld schooltoeslagbedrag HBO5 Verpleegkunde: 1.603,12 EUR

Van	Naar	Verskil schooltoeslag bedrag
Lager onderwijs	Kleuteronderwijs	53,33
Voltijds secundair onderwijs (ander)	Lager onderwijs	544,07
Voltijds secundair onderwijs (ander)	Deeltijds secundair onderwijs	247,69
3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	Voltijds secundair onderwijs (ander)	146,00
3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	Deeltijds secundair onderwijs	393,69
HBO5 Verpleegkunde	Voltijds secundair onderwijs (ander)	902,02
HBO5 Verpleegkunde	3 ^e jaar 3 ^e graad secundair onderwijs	756,02
HBO5 Verpleegkunde	Deeltijds secundair onderwijs	1.149,70

Rekening houdende met de indexeringen de komende jaren, leidt dit tot de volgende meerkosten:

	2021-2022	2022-2023	2023-2024	2024-2025	2025-2026	2026-2027
TOTAAL	60.933	61.630	62.464	63.589	64.733	65.899

Artikel 12 – Kinderen met recht op materiële ondersteuning

Eind 2020 waren er 2.077 opvangplaatsen voorzien voor NBMV (bron: jaarverslag Fedasil). Als we uitgaan dat 60% hiervan gelegen is in het Vlaams Gewest en van een gemiddelde bezettingsgraad van 80% dan zou dit betekenen dat er permanent zo'n 1000 NBMV in een collectieve opvang zitten in Vlaanderen.

Op 6 december 2021 (bron: Fedasil, 06/12/2021) zitten er 26.647 personen in de opvangstructuren waarvan 10% NBMV. Als we uitgaan van de verhouding 60% - 40% voor Vlaanderen – Wallonië dan betekent dit dat er $26.647 \times 10\% \times 60\% = 1.599$ NBMV in de opvangstructuren in Vlaanderen zijn terug te vinden. Naar schatting 80% (een 1000-tal jongeren) van hen verblijft in Federale centra.

Deze NBMV krijgen maandelijks volgende Groeipakket-bedragen (bedragen prijsniveau 2019):

- Basisbedrag: $1.000 \times 163,20 \text{ EUR} = 163.200 \text{ EUR}$
- Sociale toeslag: $1.000 \times 51 \text{ EUR} = 51.000 \text{ EUR}$

In totaal geeft dit een maandelijks kost van 214.200 EUR waarvan 2/3de of 142.800 EUR voor de opvang. Indien uitgegaan wordt van een implementatie op 01.07.2022 en er wordt rekening gehouden met de indexering dan geeft dit volgende jaarlijkse minderuitgave:

	2022	2023	2024	2025	2026
Minderuitgave	916.060	1.812.320	1.834.747	1.862.187	1.899.467

Impact beleidskredieten – samenvattend overzicht:

In de onderstaande tabel zijn de budgettaire effecten (op de beleidskredieten) samengevat per schooljaar (bedragen in KEUR):

(KEUR)	2019-2020	2020-2021	2021-2022	2022-2023	2023-2024	2024-2025	2025-2026	2026-2027
Art. 3	351	358	361	363	370	377	383	390
Art. 7/8	-	-	166	167	170	173	176	179
Art. 9	-	-	61	61	62	64	65	66
Totaal	351	358	588	592	603	613	624	636

Voor de meeste van de betrokken decreetsaanpassingen zal de wijziging aan de regelgeving in voege treden vanaf het huidige schooljaar 2021-2022, enkel voor de erkenning van leerlingen uit de MFC's als interne leerling (artikel 3) is een retroactieve toekenning voorzien. Vandaar dat dit ook nog aanleiding zal geven tot regularisaties of rechtzettingen uit het verleden, die ten laste zullen worden genomen van het budget 2021. Onderstaande tabel geeft de budgettaire effecten weer per budgetjaar:

(KEUR)	2021	2022	2023	2024	2025	2026
Art. 3	1.070	363	370	377	383	390

Art. 7/8	166	167	170	173	176	179
Art. 9	61	61	62	64	65	66
Art. 12	0	-916	-1.812	-1.835	-1.862	-1.899
Totaal	1.297	-325	-1.210	-1.221	-1.238	-1.264

Deze minderuitgaven zijn niet opgenomen in de begrotingen 2021 en 2022 (BA2021 en BO2022).

Budgettaire weerslag op de werkings- en investeringsmiddelen Groeipakket:

De decreetswijzigingen vergen enerzijds de ontwikkeling van nieuwe datastromen (fluxen) en anderzijds de nodige aanpassingen aan de Groeipakketapplicatie (GPA). De kosten voor de ontwikkeling van de nieuwe fluxen vallen ten laste van het Agentschap Opgroeien, terwijl GPA onder beheer staat van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG).

Om de decreetswijzigingen te kunnen toepassen is het noodzakelijk dat er twee nieuwe datastromen (fluxen) worden ontwikkeld binnen de Kring-toepassing:

- Datastroom rond de leerlingen binnen de MFC's

De ontwikkeling van een flux binnen Kring gaat gepaard met een investeringskost van 30 KEUR, dus de totale investeringskost bedraagt **30.000 EUR**.

Wat de impact op GPA betreft, heeft VUTG met de IT-leverancier een inschatting gemaakt van de ontwikkelingskosten. Deze worden uitgedrukt in storypunten:

- Artikel 3: 15 storypunten
- Artikel 7/8: 1 storypunt
- Artikel 9: 3 storypunten
- Artikel 12: **6 storypunten**

Dit geeft een totaal van 25 storypunten. Gerekend aan een kost van 10 KEUR per storypunt, betekent dit een (éénmalige) investeringskost van **250.000 EUR**.

Zowel de investeringskost voor de fluxen als voor GPA zijn niet voorzien in de huidige toelage aan het Agentschap Opgroeien en aan VUTG. Deze kosten worden opgevangen binnen de investeringsmiddelen van het beleidsdomein WVG.

Inspectie van Financiën

Het gunstig advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op 8 november 2021 met referentienummer BVA/21/02091 en op 8 december 2021 met referentienummer BVA/21/03062.

Begrotingsakkoord

Het begrotingsakkoord werd verleend op 16 december 2021.

B. ESR-TOETS

/

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor de bestuurszaken, niet vereist is.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

- 1 personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet;
- 2 werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven van de lokale of provinciale besturen;
- 3 investeringen en schulden: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg;
- 4 ontvangsten: het voorstel heeft geen bijkomende ontvangsten als gevolg.

Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de lokale en provinciale besturen.

4. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te hechten aan het bijgaande ontwerp van decreet tot wijziging van artikel 5 van het decreet van 30 april 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Opgroeien regie, tot wijziging van het Groeipakketdecreet van 2018 en tot uitlegging van artikel 8 van het Groeipakketdecreet van 2018, en aan de bijhorende memorie van toelichting;
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding, te gelasten voornoemd ontwerpdecreet en de bijhorende memorie van toelichting, in naam van de Vlaamse Regering, in te dienen bij het Vlaams Parlement.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE